

מסורת הש"ס

(א) תמורה כג. (ב) תמורה
כד. פתחים לו: [מנחות
פ.ג.] (ג) [לעיל מ: לקמן
ע"א.] (ד) [מלת חקן כ"ד
תיקון משום דפלוגתא דר'
יודה לא זכר נחשה
ולא כנמרסא גם כחוספסחא].
(ה) שקלים פ"ב מ"א. כ"ח
מ: (ו) פשוטא י"א. לעיל ג.
הריות ג. ה. ז"ל אלעזר,
(ז) ז"ל דחגיל].

תורה אור השלם

1. והשעיר אשר עלה
עליו הגורל לעזאזל
יעמד חי לפני ה' לכפר
עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וליכא
דמוחיב ט' דלחויבנא לעיל
מדחבן ועוד אמר:

רש"י

[illegible]

תום' ישנים

[illegible]

שני שעירי פרק שישי יומא

מני' דירעה ובראשון שנדחה
עי לרבנן דלא מתה דהא
ד לאו כאבוד דמי אלא אפי'
אבוד שהרי מתחילה היה

הכל מודים ¹⁶ שאם נ
אבודה מתה אלא ל
שתי חמאות לאחריות

שתי חמאות לאחוריו
והשניה תרעה כיון דר
כרבי יוסי דאמר מ
כמפריש לאיבוד דמי
תמות בשלמא לרב
שבוג ראשון ירעה
מתכפר בשני שבוג
שני שבוג שני ירע
לרבי יהודה במאי
ירעה אשני שבוג
אשני שבוג ראשון ק
הכי ועוד אמר ר' יה
המשתלח מת המשת
לרב רישא פליגי
פליגי בבבלי חיים א
ועוד קשיא: ועוד א
הדם ימות המשתלח
ימות המשתלח
מצותיה אלא מת ד
הדם הא איתעביד ל
ר' נאי אמר קרא יי
עוד מתי יהא זקוק
מתן דמים של חבירו
ששלחו את שקלית
נתרמה תרומה נשכ
נשבעין לכני העיר
אחרים תחתיהן ג
הגנבים אלו ואלו ש
להן לשנה הבאה ר
להן לשנה הבאה מ"ה
קסבר רבי יהודה
קריבות לשנה הבא
ושעיר של יום הכפ
אחרים תחתיהן וכן
והפריש אחרים תחת
רבי יהודה רבי "אלע
ירעו עד שיסתאבו
לנדרה שאין תמא

דס אחר ואל אפער בלא
מומ המשתלה הראשון: אלא
יקחו לו להביא שנים ולהגדיל
הדשיר המשתלה כל דבר
גורל שז שם על שם דהא
כשר וכל שכן שלטוה ללא
שם שהכהן עשה בצנדי ללא
לסוים ח'י. שלא ימום עד
שם לכן קיין כפרת הדם כלום
פער חוקק לשנים ורשום
העיר ששלוה ש"י
ומה: י"י קפולום קודם ענדע
דין לגזברין שהרי ההפסד
(ה) (דמקן) (בסומום דף קה).
שלא נרמזה המרומה המ'נאל.
נשבעין לבני העיר: מנאל.
מנאל: וכלי עולין לשם.

חובות של שנה זו. שהו
: והפריש אחרים תחסיבן.

עלי מומין איין בטלן ברוב אברי
ת הכתוב שרי מערובתן אפילו לא

הבל מורים שאם נתבסס
לדאמרי רבנן אין ח
בעלים חיימה כיון לסבירא
ממה אמאי נקט דווקא

כפר בשאינה אבודה
ב הוה ליה כמפריש
וא"ר אושעי' "הפריש

מתכפר באתחמה
מדרבא רב סבר לה
זה בראשון מעיקרא
תנן רבי יהודה אומר
יוחנן דאמר שני
לרבי יהודה ימות
שני אלא לרב דאמר
לרבי יהודה ימות
כפר מי סבת רבי
שני קאי רבי יהודה
ויאכא דקא מוטיב
יה נשפך הדם ימות
ישפך הדם בשלמא
חטאת צבור וסיפא
לא לרבי יוחנן מאי
רבי יהודה נשפך
בשלמא נשפך הדם
בתי לא איתעביד
משתלח אמאי ישפך
מצינו אמרי רבי
מד חי לפני ה' לכפר
להיות חי עד שעת
תנן ה'הם כ'ני העיר
נגבו או שאבדו אם
לגבירין ואם לאו
ובני העיר שוקלין
צאו או שהוציורם
קלים הם ואין עולין
יהודה אומר עולין
דר' יהודה אמר רבא
זכות של שנה זו
איתביה אביי "פר
דים שאבדו והפריש
שעירי ע"ז שאבדו
הן כולן ימותו דברי
רבי שמעון ואמרים
ימכרו ויפלו דמיהם
צבור מטה אל"ל
קרבות

אבד וקשה דאס כן הו
מורמין על האבד שז' לו
לשעה ואפילו הכי י' לו
שיגיע ומפרש ר"י על ה
התמונה ולא מביעו א' ה
ששנים לזה המורה כי צ"ע
ואזחם שנים אין הצעלים
נתן עדיין לשלח והא ד
הנאח מתבטור שוקל שקלו
קא מהני ליה מדיד דנללא
ימיה לזה מחיב בנחוריו
דחייב לשקול א"ל כששקול
ק"ו שאבדו. לא דיענא א'
צבור ונראה ל' משום דל'
דבר של כהן משה שטעה
לעצמו בהוראת צ"ד לצבור

וּנְמָלְאוּ הָרִאשׁוֹנִים: כֹּלֵן יִשְׂרָאֵל

טבעת דע"ו מבעלי מומין כי הי
אליעזר אשכנזי דאורייתא מיהא ש

מה.

גשאינה אבודה אבודה מזה. והא
ז מזה חלל שנמצא לאחר שכיפרו
דאפילו נמצאת קודם כפרה אבודה
מזה לאחר שכיפרו שאבדה והקריב

אחרת תחמיה ונמלאת הראשונה
תמות ובתמורה פרק ולד חטאת
(דף ע"ב:) פריך כי האי גוונא תנן
המפריש חטאתו ואצדה והקריב

אחרת תחמיה ונמצאת הרשעו
תחתות עממא דהקריב לא לא
לא קסא דמרייהו פ"י ל"י אלא ולרב
הוא דהתם דאמר הכל מודים שם
אחת מהן והקריב שהשניה
לא נחלקו אלא בזה לימך
ומשני מילתא דפסיק קמי דלא
קמי פירוש מילתא דפסיק
שנמצאת לאחר הקריב אז אין
לפירוש קודם הקריב וימין ממה
אם מתקשר בשניה אבודה
רועה רועה וחס מתקשר באבודה
שלא אבודה רועה לרבנן והכי נמי
למספר מילתא דרבנן
גופיהו דכ"י אלא נחא ליה למפרך
דוהקריב בשניה ברשא
הוא כ"י הוה פ"ה בפירוש
שתי אחריות. מימה ל"ה הוה
לשני הא מני ר' שמעון היא
לית ליה רועה כלל במנחת יחד
בפירוש שתי מנחות אחריות
במנחת (דף ט"ו) ונפרק
המנחת (מנחת ד"ה) מי שהיה
עומד (פסחים דף י"ז) יש לומר
לא מתוקמא כוונתה דקמי
מה מציא מה אחד מהם מציא
מציא עליהם ואילו אחד
שלל בהנחה:
אמר רבי ינאי אמר קרא יעקב
חי עד פתי וקוק אהיות
עד שעת מתן דמו של חבירו. מימה
לא אמאי לא מצינו ברייתא דלעיל
דנפרק טרף בנלמיה (דף מ') דקמי
בהדיא הכי אליבא דר' יהודה יש
לומר דאי מההיא הוה אמרנא אם
מת קודם מתן דמי חבירו יבא אחד
אבל לא יספק ורבי ינאי אפי' לא
לשמועין דלא חסר יספק:

נשבעים לזכרין. פרש"י דתמן
מורמין על האבוד

וְכוֹן וַיִּפְרֹק הָהוּב (ב"מ דף נח.) פֶּרֶשׁ
עַל הָאֵזוּד שֶׁנָּה לִיד שְׁלִים וְאֵדָה וְלֹא
נִדְרַע לְנַעֲלִים קוֹדֶם הַתְּמוּנָה וְעַל
הַגְּבוּיָה שְׂהוּא עֵדִין בִּיד שְׁלִים וְלֹא
ז' וְאִין צִרְךָ לִמְנוֹר ז' דִּינִין דִּמְנָה
ז' אֵל פִּי שֶׁנָּה וְלֹא יִנְיַע נַעֲלֹם
נְקוּפוֹת כֹּל שֶׁן עַל הַגְּבוּיָה שְׂסוּפִי
שֶׁנָּה לְנַשֵּׂה וְאֵדָה קוֹדֶם שְׂתַמְתָּמָה
נָה לְנַשֵּׂה אֵלֶּה אֶפְסִילוֹ עַל הַגְּבוּיָה
וְאֶפְסִילוֹ קוּפִי וְלֹא הָיָה הָיָה לְנַשֵּׂה
נְכַחֲתוֹת וְעַל עֵמֶד לְגִבּוֹת שֶׁנָּה
נִפְ"צ דִּכְתוּבוֹת (דף קח.) הַמּוֹדֵד
יִמְרוּמִין עַל הָאֵזוּד וְכוֹן פִּירוּשׁ לֵאלֹ
יֵל הִיָּה חִיִּיב לְשַׁקֹּל מִאֵזוּד וְגִבּוּיָה
יֵאֵלֶּה צַעֲמָה לְגִבּוֹת לֹא חִיִּיב צִינִין
שֶׁקֶל קָה מֵהִיָּה לִיָּה: וְכֵן שְׂעִירֵי
לֹא נִקְטָה נִמִּי פֶר הָעֵלֶם דִּכְר שֶׁן
פְּסִיקָה לִיָּה לְדִחִיב נִמִּי פֶר הָעֵלֶם
הִיָּה בְּהוֹרָאָה עֲמָנוּ דְּהוֹרָאָה כֵּהֵן מִשִּׁית
הָהוּא לֹא הִיָּה פְּלִיגִי ר"א וְר' שְׂמַעוֹן:
וְנִשְׁמֹס

ע"ז. לצור שחטאו בע"ז בהוראת
ו. ולא אמרינן יקרבו לשנה הבאה:

קרבנות
לא ילפינן מיניה רובע ונרבע דהיי קא מדמי
לדורייא בטבעת משום ביטול כרוב ושריאתא ד

עין משפט
גר מצוה

י"ח א מ"י פ"ד מהל'
פסולי מוקדשין הלכה
ה'
כ ב ג ד מ"י פ"ג מהל'
שקלים הלכה ח ט:

רבינו חננאל

[illegible][illegible][illegible]

תום' ישנים (המסך)

קרב ראש אחד נתי ועוד
היכי מתי רב למימר כי
נפלה אחת מן הטבעות לים
הגדול דשרי מטעם דרבי
אליעזר הא ליכא למילף
כי היכי דמוקי להו רבי
ריימא דראשנים לאו משום

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones